

מסכת ראש השנה

פרק ב משנה ח

דְּמוּת צוּרוֹת לְבָנוֹת הָיוּ לוֹ לְרֶכֶן גַּמְלִיאל בְּטַבְלָא וּבְכַתְלָא
בְּעֵלְיָתוֹ, וְשָׁבְהוּ מִרְאָה אֶת הַהֶדְיוּטוֹת וְאוֹמְרִי, הִכְזָה רְאִיתָ אוֹ
כְּזָה. מַעֲשֵׂה וְשָׁבְאוּ שְׁנַיִם וְאָמְרוּ, רְאִינוּהוּ וְשַׁחֲרִית בַּמִּזְרָח
וְעֶרְבִית בַּמַּעֲרָב. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, עֵדִי שְׁקָר הֵם.
כְּשָׁבְאוּ לִיבְנָה קִבְלוֹן רֶכֶן גַּמְלִיאל. וְעוֹד כָּאוּ שְׁנַיִם וְאָמְרוּ,
רְאִינוּהוּ בְּזִמְנוֹ, וּבְלֵיל עֶבְרוֹ לֹא נִרְאָה, וְקִבְלוֹן רֶכֶן גַּמְלִיאל.
אָמַר רַבִּי דוּסָא בֶּן הֶרְפִּינְס, עֵדִי שְׁקָר הוּא, הֵיֵאָדָּ מַעֲדִין עַל
הָאִשָּׁה שֶׁיִּלְדָּה, וּלְמַחֵר כְּרֶסֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻעַ,
רוֹאֶה אֲנִי אֶת דְּבָרֶיךָ: